

Nr 38.

Av herr **Mårtensson** i Smedstorp **m. fl.**, om viss ändring av kommunalskattelagens bestämmelser angående fastighetstaxering.

De i kommunalskattelagens 12 § 1 mom. intagna bestämmelserna angående allmän fastighetstaxering medgiva ändring av taxeringsvärdet i vissa i 2 mom. uppräknade fall. Av de här stadgade villkoren, för att företaga höjning av taxeringsvärdet, äro de i 6 punkten upptagna av intresse i det sammanhang, som nedan skall utvecklas. Det heter här, att en höjning av taxeringsvärdet kan ske, om fastighetens värde genom ny-, till- eller ombyggnad så förhöjts, att därav föranledes en ökning av taxeringsvärdet med minst en femtedel. Denna bestämmelse har ofta givit anledning till tveksamhet och olikartade beslut hos de lokala taxeringsnämnderna, då de vid de årligen återkommande särskilda fastighetstaxeringarna ställas inför uppgiften att taga ståndpunkt till krav, som i särskilda fastighetsdeklarationer rests om höjning av en fastighets värde till följd av att väsentligare grundförbättringar utförts.

Märkbarast har kanske detta framträtt inom de delar av vårt land, där en tendens till utökad fruktodling gör sig gällande, bl. a. inom Kristianstads län. Här har det vid åtskilliga tillfällen inträffat, att duktiga och framåtsträvande personer inköpt ett relativt mindervärdigt och för annan odling ej lämpligt markområde med lågt taxeringsvärde samt där anlagt en fruktodling. En dylik anläggning medför oftast betydande grundförbättringskostnader för röjnings-, dränerings- och planteringsarbeten, vartill komma kostnader för själva trädmaterialet samt betryggande hägnadsanordningar till skydd mot åverkan, kostnader som otvivelaktigt i väsentlig grad höja fastighetens värde.

Då någon nämnvärd inkomst ej torde vara att påräkna under de närmast följande åren samt vederbörande många gånger investerat hela sitt spar-kapital i själva grundläggandet, föreligger ofta ett behov att genom in-teckningsförfarande underlätta anskaffandet av erforderligt driftskapital tills odlingen lämnar beräknad avkastning.

Å andra sidan ha fall förekommit, då förmögna personer investerat icke oväsentliga kapitalbelopp på grundläggnings- och förbättringsarbeten av ovan antydd art, utan att taxeringsnämnderna synas ha möjligheter att med stöd av nu gällande lagbestämmelser åsätta dessa fastigheter ett skäligt taxeringsvärde förrän vid nästa allmänna fastighetstaxering. Det förekom-

mer likaledes att ägare av jordbruksfastighet, som ett led i den inre rationaliseringen, framför allt för underlättande av övergång till maskinell drift, utför betydande grundförbättringsarbeten i annan form än ny-, till- och ombyggnadsarbeten. Även sådana arbeten ge självfallet fastigheten ett högre värde.

I alla de ovan anförda fallen giver den bestämmelse i 12 § 2 mom. 6 punkten i kommunalskattelagen, som här har varit föremål för främsta intresset, icke möjlighet att företa den höjning av taxeringsvärdet, som här har uttalats såsom önskvärd. Näppeligen skulle man kunna tillämpa andra bestämmelser i samma lag för en sådan åtgärd.

Det torde vara ett både allmänt och enskilt intresse, att de lokala taxeringsnämndernas på praktisk erfarenhet och personlig kännedom grundade omdömen få större möjligheter att avgöra, när skäl föreligga för ändring av en fastighets taxeringsvärde.

Med stöd av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av 12 § 2 mom. kommunalskattelagen, att sjätte punkten i nämnda moment erhåller följande lydelse: »eller fastighets värde eljest genom ny-, till- eller ombyggnad eller grundförbättring så förhöjts, att därav föranledes en ökning av taxeringsvärdet med minst en femtedel».

Stockholm den 19 januari 1949.

Edvard Mårtensson.

Wald. Svensson.

Edvin Jacobsson
i Igelsbo.
